

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2007 r. — Vtesse Networks przeciwko Komisji

(Sprawa T-54/07)

(2007/C 82/107)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vtesse Networks Ltd. (St. Albans, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: H. Mercer, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji w zakresie w jakim stwierdza on, że zastosowanie przez Zjednoczone Królestwo podatku od nieruchomości niemieszkalnych wobec spółki BT plc [główny operator telekomunikacyjny] od 1995 r. do końca 2005 r. nie stanowi pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, jakie poniosła spółka Vtesse.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca dąży do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2006/951/WE⁽¹⁾ z dnia 12 października 2006 r. stwierdzającej, że zastosowanie przez Zjednoczone Królestwo podatku od nieruchomości niemieszkalnych wobec spółki BT plc i Kingston Communications plc od 1995 r. do końca 2005 r. nie stanowi pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.

Strona skarżąca utrzymuje, że Komisja nie rozważyła i/lub nie zbadała sytuacji niekorzystnej z punktu widzenia konkurencji, w jakiej znalazła się strona skarżąca pod względem opodatkowania krańcowego wobec spółki BT plc przedstawiając wraz ze spółką BT plc ofertę umowy z klientami na detalicznie dzierżawione łącza o wysokiej przepustowości włókien światłowodowych.

Strona skarżąca utrzymuje, iż Komisja naruszyła prawo stosując art. 87 ust. 1 WE a zwłaszcza, nie definiując rynku właściwego, a co za tym idzie nie wskazując również rzeczywistej korzyści odniesionej przez spółkę BT plc wynikającej z zastosowania podatku komunalnego do konkurencji w zakresie opodatkowania krańcowego.

W dalszej kolejności strona skarżąca utrzymuje, że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie znaczenia i zasadności kategorii umów, w których strona skarżąca znajdowała się w pozycji konkurencyjnej w stosunku do BT plc i nie zbadała w sposób wystarczający okoliczności dotyczących konkurencji w zakresie opodatkowania krańcowego, co spowodowało, iż w swojej ocenie Komisja oparła się na udziale rynkowym spółki BT plc wynoszącym 12 %, podczas gdy zdaniem strony skarżącej najwłaściwszym udziałem rynkowym spółki BT plc był udział na poziomie 78 %.

Ostatecznie, skarżąca utrzymuje, iż Komisja nie uzasadniła w sposób wystarczający spornej decyzji w odniesieniu do sytuacji konkurencyjnej, w jakiej znalazły się strona skarżąca i spółka BT plc.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 12 października 2006 r. dotycząca naliczania przez Zjednoczone Królestwo podatku od nieruchomości niemieszkalnych od infrastruktury telekomunikacyjnej w Zjednoczonym Królestwie (C 4/2005 (ex NN 57/2004, ex CP 26/2004) (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 4378) (Dz.U. L 383 z 2006 r., str. 70).

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2007 r. — Niderlandy przeciwko Komisji

(Sprawa T-55/07)

(2007/C 82/108)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: H. G. Sevenster i D. J. M. de Grave)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 grudnia 2006 r. (Dz.U. L 355, str. 96) wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) w części, w której dotyczy ona Niderlandów, a w szczególności korekty finansowej zastosowanej w odniesieniu do wydatków nie kwalifikujących się do dofinansowania wypłaconych przez EFOGR, Sekcja Gwarancji, za rok 2002 w wysokości 5,67 mln EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi Niderlandy podnoszą po pierwsze, że naruszony został art. 4 rozporządzenia nr 2603/1999⁽¹⁾, ponieważ dokonano nieprawidłowego zastosowania i wykładni pojęcia „wydatków wieloletnich” w rozumieniu tego artykułu.

Po drugie skarżący powołuje się na naruszenie art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1257/11999⁽²⁾ i jednocześnie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań w ten sposób, że w wyniku procedury przeprowadzonej przez Niderlandy zastosowana została korekta w wysokości pełnej kwoty, chociaż Komisja zatwierdziła wcześniej w ramach procedury zatwierdzania niderlandzkiego dokumentu programowego dla wsparcia rozwoju obszarów wiejskich 2000-2006 umieszczenie pozycji w Sekcji Gwarancji.

Skarżący podnosi zarzut ewentualny, że naruszone zostały art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999 ⁽³⁾ i art. 5 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 729/70 ⁽⁴⁾ w ten sposób, że zostały one nieprawidłowo zastosowane w zaskarżonej decyzji, ponieważ Wspólnota nie poniosła żadnej szkody finansowej w wyniku procedury przeprowadzonej przez Niderlandy.

Skarżący podnosi kolejny zarzut ewentualny, że naruszona została zasada proporcjonalności w ten sposób, że zastosowana została korekta w wysokości pełnej kwoty, chociaż te środki finansowe EFOGR — co jest bezsporne — zostały wykorzystane przez Niderlandy prawidłowo w tym znaczeniu, że Wspólnota nie poniosła żadnej szkody finansowej w wyniku procedury przeprowadzonej przez Niderlandy.

W końcu skarżący podnosi naruszenie obowiązku uzasadnienia, ponieważ korekta w wysokości pełnej kwoty została zastosowana bez uzasadnienia i wbrew stwierdzeniom organu arbitrażowego, chociaż te środki finansowe EFOGR — co jest bezsporne — zostały wykorzystane przez Niderlandy prawidłowo w tym znaczeniu, że Wspólnota nie poniosła żadnej szkody finansowej w wyniku procedury przeprowadzonej przez Niderlandy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2603/1999 z dnia 9 grudnia 1999 r. ustanawiające zasady przekazywania wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich przewidzianego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/1999 (Dz.U. L 36, str. 26).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. L 160, str. 80).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, str. 103).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 94, str. 13).

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — Banca Sanpaolo Imi przeciwko Komisji

(Sprawa T-37/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/109)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 4.5.2002.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — Banca Intesa Banca Commerciale italiana przeciwko Komisji

(Sprawa T-39/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/110)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 4.5.2002.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — Capitalia, dawniej Banca di Roma, przeciwko Komisji

(Sprawa T-40/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/111)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 4.5.2002.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — MCC przeciwko Komisji

(Sprawa T-41/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/112)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 4.5.2002.